

Barbara Otwinowska

"Lament Sakrypanta w oryginale i spolszczeniu Piotra Kochanowskiego na tle renesansowych przetworzeń motywu", Zofia Szmydtowa, Wrocław-Warszawa-Kraków : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 13/38, 105

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ SZMYDTOWA Zofia: Lament Sakrypanta w oryginale i spolszczeniu Piotra Kochanowskiego na tle renesansowych przetworzeń motywu. W: W kręgu "Gofreda" i "Orlanda". Księga pamiątkowa sesji naukowej Piotra Kochanowskiego. Oss. Wrocław-Warszawa-Kraków s. 137-150.

Historia recepcji jednego motywu poematu Ariosta, z uwzględnieniem szerszego tła tej recepcji w wieku XVI i XVII. Zestawienie sceny "Lamentu Sakrypanta" w oryginale i w przekładzie Piotra Kochanowskiego, ukazanie ponadto przekształceń tego wątku w "Galatei" Cervantesa oraz w pieśni I, 12 Jana Kochanowskiego. Scenę "Lamentu Sakrypanta" Ariosto przedstawił z żartobliwie-ironicznym patosem i z konwencjonalnym konceptyzmem miłosnej frazeologii. Rysy te tłumacz polski zatarał na rzecz tonacji elegijnej, podobnie jak to uczynił Cervantes, natomiast Jan Kochanowski w swym liryku połączył silne elementy elegijne z ostrą i nie unikającą wulgaryzmów autoironią.

BP/38

B.O.

/II/ ULEWICZ Tadeusz: Tradycje poetyckie Jana Kochanowskiego w twórczości Piotra Kochanowskiego. W: W kręgu "Gofreda" i "Orlanda". Księga pamiątkowa sesji naukowej Piotra Kochanowskiego. Oss. Wrocław-Warszawa-Kraków 1970 s. 205-221.

Problem recepcji bezpośredniej, słownej i tradycji pisarskiej: 1/rodzimej "domu" Kochanowskich, 2/teoretycznej, tj. podlegania tym samym, co i Jan Kochanowski, zasadom poetyki, zarówno tej powszechnej, jak osobistej, warsztatowej autora "Trenów". Recepcja pism Jana nie przekracza u Piotra Kochanowskiego pewnej powszechnej i typowej miary, dotyczy zaś szczególnie języka emocjonalnego, religijnego i miłosnego, nadto charakterystyki osób, plastyki wyrazu artystycznego oraz opisów batalistycznych. "Poetyka" Jana Kochanowskiego mogła wpłynąć zatem na decyzję tłumaczenia utworu epickiego oraz na teorię swobodnego przekładu. Autor artykułu określa Piotra Kochanowskiego jako twórcę o wysokim, ale przetwórczym talencie, poszukującym zadań trudnych, ale nie oryginalnych.

BP/38

B.O.